

STYLAGE®

IPN -Like TECHNOLOGY
PATENTED

KWAS HIALURONOWY + ANTYOKSYDANTY

W numerze:

Przepuklina tłuszczowa powieki dolnej

Witamina D w dermatologii

Aceponian metyloprednizolonu
w terapii chorób skóry

Wypełnienie zmarszczek
w obszarze twarzy

Odbudowa objętości
i konturowanie twarzy

Głębokie nawilżenie
i ujędrnienie skóry

Modelowanie konturu ust
i zwiększenie ich objętości

VIVACY®
PARIS

VIVACYLAB.COM

lek. Katarzyna Nowacka^{1,2}
dr n. o zdr. Joanna Śliwińska¹
dr n. med. Luiza Marek-Józefowicz²

¹Katedra Kosmetologii i dermatologii estetycznej, Collegium Medicum UMK w Bydgoszczy

²Klinika Dermatologii, Chorób Przenoszonych Drogą Płciową i Immunodermatologii Collegium Medicum UMK w Bydgoszczy

Zastosowanie opatrunków hydrożelowych w procedurach z dermatologii estetycznej i medycyny estetycznej

Opatrunki hydrożelowe znane są w medycynie od około 20 lat. Stanowią wodną kompozycję naturalnych oraz syntetycznych polimerów usieciowanych za pomocą wiązki elektronów. Opatrunki uzyskane dzięki procesowi radiacyjnemu gwarantują sterylność oraz wytrzymałość mechaniczną. Formę użytkową opatrunku stanowi transparentny płat hydrożelu o grubości ok. 3 mm. Zawartość wody w opatrunku hydrożelowym wynosi ponad 90%, natomiast polimery wchodzące w jego skład tworzą trójwymiarową sieć.

Opatrunki hydrożelowe stosowane są w leczeniu oparzeń, owrzodzeń, odleżyn i ran przewlekłych. Znalazły także zastosowanie w zaopatrywaniu urazów takich jak otarcia, stłuczenia, obrzęki, uszkodzenia skóry i zaostrenia w przebiegu atopowego zapalenia skóry. Opatrunków hydrożelowych używa się także po zabiegach mikrodermabrazji, peelingów, face liftingów, terapii laserowych oraz depigmentacyjnych. Stosowane po zabiegach chemicznego lub mechanicznego złuszczenia odpowiednio chłodzą, nawilżają, regulują procesy regeneracji naskórka oraz wykazują silne działanie kojące. Procedury z zakresu dermatologii estetycznej, jak zastosowanie toksyny botulinowej czy aplikacja wypeł-

niaczy, mogą być wykonywane bezpośrednio przez opatrunek hydrożelowy, który jest sterylny, transparentny i umożliwia obserwację miejsca podania. Opatrunek może być aplikowany po zabiegach iniekcyjnych, takich jak mezoterapia, kwas hialuronowy czy z wykorzystaniem toksyny botulinowej niwelując rumień, obrzęk oraz inne niepożądane odczyny pozabiegowe. Opatrunki hydrożelowe coraz częściej znajdują zastosowanie jako podkład chłodzący podczas wykonywania zabiegów laserowych, między innymi epilacji laserowej, laserowego usuwania znamion naczyniowych, blizn, przebarwień czy usuwania tatuaży. Podczas tego typu zabiegów hydrożel powoduje odpowiednie chłodzenie

tkanki podczas zabiegu oraz nawilżenie warstwy rogowej naskórka^[1,2].

Ze względu na niedostateczną liczbę danych oraz publikacji postanowiono ocenić wpływ opatrunków hydrożelowych na skórę po wybranych, najbardziej popularnych zabiegach z zakresu dermatologii estetycznej. Wykonano kilka najczęstszych procedur, do których należą mikrodermabrazja, peelingi z wykorzystaniem kwasów oraz zabieg z użyciem kawitacji ultradźwiękowej, aplikując po każdym zabiegu opatrunki hydrożelowe.

Mikrodermabrazja

Zabieg mikrodermabrazji polega na mechanicznym usuwaniu powierzchniowych warstw naskórka z kontrolowaną głębokością ścierania. W zależności od rodzaju użytego środka ścierającego wyróżnia się mikrodermabrazję: diamentową, korundową i oksybrażę.

W niniejszej ocenie postanowiono sprawdzić zastosowanie opatrunków hydrożelowych po zabiegach z wykorzystaniem mikrodermabrazji diamentowej. Po wykonanym zabiegu skóra staje się gładzsza oraz bardziej miękka. Wskazaniem do wykonania zabiegu mikrodermabrazji są: blizny potrądzikowe, płytkie zmarszczki, przebarwienia, ostuda, rozszerzone pory, zaskórniki, niewielkie nierówności skóry^[3-6].

U pacjentki po zastosowaniu opatrunku hydrożelowego widocznie zmniejszył się rumień oraz uzyskano efekt kojący.

Peeling z 30% kwasem glikolowym

Kwas glikolowy to najbardziej popularny kwas wykorzystywany do peelingsów chemicznych, należący do α -hydroksykwasów. Kwas glikolowy oddziałuje na keratocyty, zmniejszając ich integralność, a tym

samym powodując ich złuszczenie. W zależności od jego stężenia w roztworze, kwas może działać powierzchownie, nawilżając i lekko peelingując warstwę rogową (przy stężeniu około 15%), roztwór 20-35% ma działanie złuszczące naskórek; stężenia 50% dodatkowo wpływają na procesy regeneracyjne skóry właściwej^[3,7].

Po wykonanym zabiegu z użyciem opatrunków hydrożelowych zaobserwowano znaczącą różnicę w zakresie poprawy kondycji skóry, napięcia, kolorytu, faktury skóry. Największą zaletą opatrunku jest zmniejszenie rumienia oraz odczuwany przez pacjentkę efekt chłodzący opatrunku hydrożelowego.

Peeling kawitacyjny

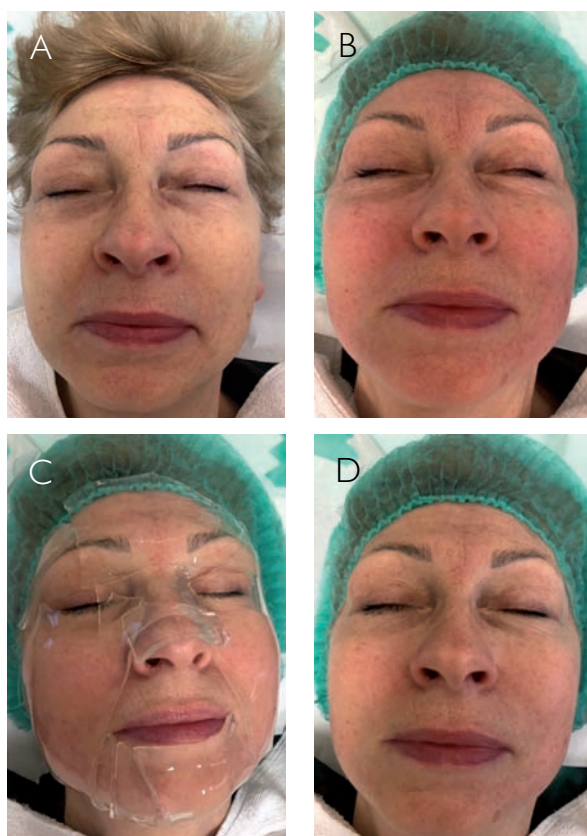
Peeling kawitacyjny należy do zabiegów z użyciem ultradźwięków i służy głównie do oczyszczania skóry. Polega na złuszczeniu warstwy rogowej skóry oraz usunięciu zanieczyszczeń. Dzięki zabiegom kawitacji ultradźwiękowej można poprawić strukturę naskórka^[3].

Po wykonanym zabiegu peelingu kawitacyjnego z dodatkową aplikacją opatrunków hydrożelowych uzyskano – podobnie jak w przypadku wyżej wymienionych zabiegów – efekt nawilżający, działanie kojące i redukcję rumienia.

Podsumowując, zastosowanie opatrunków hydrożelowych u pacjentów po zabiegach z zakresu dermatologii estetycznej posiada szeroki zakres wskazań. W naszej ocenie wpływ opatrunków hydrożelowych jest pozytywny, gdyż przede wszystkim skracają one okres regeneracji skóry po zabiegach, wpływając bezpośrednio na prawidłową higienę oraz bezpieczeństwo wykonanych zabiegów, zapewniając tym samym sterylne warunki zabiegowe i po-zabiegowe.

Ryc. 1. Zastosowanie opatrunku hydrożelowego po zabiegu mikrodermabrazji diamentowej. Pacjentka przed zabiegiem (A), bezpośrednio po zabiegu (B) oraz po zastosowaniu opatrunku hydrożelowego (C).

Ryc. 2. Zastosowanie opatrunku hydrożelowego po wykonanym peelingu z 30% kwasem glikolowym. Pacjentka przed zabiegiem (A), po zabiegu (B), po nałożeniu opatrunków hydrożelowych (C), efekt po peelingu z 30% kwasem glikolowym oraz po zastosowaniu opatrunków hydrożelowych (D).

Ryc. 3. Zastosowanie opatrunku hydrożelowego po peelingu kawitacyjnym. Pacjentka przed zabiegiem (A), po zabiegu (B), pacjentka po nałożeniu opatrunku hydrożelowego, gdzie dodatkowo hydrożel wzmocniono włókniną (C), efekt po zabiegu z wykorzystaniem peelingu kawitacyjnego oraz zastosowaniu opatrunków hydrożelowych (D).

Piśmiennictwo:

1. Rosiak J., Ułański P., A. Rzeźnicki: Hydrogels for biomedical purposes; Nucl. Instr. And Meth. In Phys. Res. B. 1995, 335;105.
2. Charakterystyka opatrunku Aqua-Gel. Opatry.
3. Kaszuba Andrzej: Procedury zabiegowe i diagnostyczne w dermatologii i medycynie estetycznej. Wrocław 2012 r.
4. Kordus K. i in., Badania motywów wyboru rodzajów mikrodermabrazji oraz opinii o ich skuteczności w praktyce kosmetycznej, Estetol Med Kosmetol 2011; vol. 1, 21-26.
5. Noszczyk M., Medycyna piękności, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2016; 39.
6. Niczyporuk M., Mikrodermabrazja, Przyłipiak A. (red.), Medycyna Estetyczna, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2017; 463.
7. Krzyżostan M., Peelingi chemiczne – remedium na problemy skórne, Świat Przem. Kosm. 2018; vol. 4, 62-67.